

BU SAYIDA

Əliağa KÜRÇAYLI / Nurettin DURMAN / Mehmet RAYMAN / Ali Rıza ATA-SOY Şükrü TÜRKMEN Ahmet SEZGİN / Mustafa ÖZÇELİK / Haşım KALENDER / Cahit CAN / Bestami YAZGAN / Seyit KILIÇ / Muhsin İlyas SUBAŞI / Mehmet Turgut BERBERCAN/ Âşık MUHSİNOĞLU / Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU / Tahir EKER / Eyüp ŞAHAN/ Ahmet Doğan İLBEYİ / Köksal CENGİZ (Niyazkâr) Kadir KARAMAN / Tayyib ATMACA / Hüseyin KAYA

PARK ALANI

Kendi alanıma park edip durdum, ne dünyayı tuttum ne dünya beni, uzaklara baktım serap görmedim, sahilimi dev dalgalar döverken, ne kendime küstüm ne başkasına, bazı dostlar adresinden taşındı, aramaktan umudumu kesmedim, onyıllarca sürülmeyip borlaşan, yüreğine kendi yağmuru yağar, yeniden ekime biçime gelir, bereket boy verir topraklarında, diye umudumu filizlendirdim.

Kendi alanıma park edip durdum, ama farkındayım olan bitenin, kim kime yanıdır kim kimden kaçır, kim kimin gönlünde tomurcuk açır, kim yerde sürünür kim gandan uçar, kim gözünü yumar kim kalbin açır, kimisinin cebi akrep yuvası, kimi bilir *Hay'dan Hu'ya* gideni, *yiğidin başına bir hal gelirse*, kınayanın kınamasın takmadan, kimseden korkmadan kapısın açar.

Kendi alanıma park edip durdum, ne harmanım oldu harman savurdum, ne fermanın oldu gönlüm dışına, susa susa yara çıktı dilimde, efkarım tınmadı *karşiki dağlar*, kendi gönül koyağımda türkümü, kendime söyledim kuşlar dinledi, yürüdüm üstümde gök mavi kaldı, durdum ve düşündün aklım yerinde, bazen sümbül oldum büktüm boyunumu, nefsimin emrine boyun eğmedim.

Kendi alanıma park edip durdum, beş on yaşı geçtim işim çobanlık, daha hak etmedim alacağımı, ne olduğum belli ne olacağım, ne açtığım belli ne solacağım, ömür ağacında yeşil yapraklar, yavaş yavaş renklerini yitirir, bilirim *gün gelir azalır sevgi*, görürüm *değişir her şeyin rengi*, her akşam yatağa diri girerim, keklük gibi düşten düşe sekerim, Azrail'e sökmez Atmaca'lığım.

Tayyib ATMACA